

Villiam Johansson berättar . . .

Trots att Villiam Johansson bor väldigt lantligt med en underbar utsikt över den sydhalländska slätten, skall man inte tro att han tillbringat sin tid bara hemma på gården. Nej, han är en mycket berest man.

Han är den fjärde generationen som brukar gården i Björnbäck. Hans far, Johan Alfred, friköpte den 1938 från Vallen. Villiam kommer fortfarande ihåg när han som 10-åring såg hur den dåvarande ägaren från Vallen kom för att hämta arrendeavgiften. I en stor bil med chaufför kom han, sittande i baksätet och rökande en stor cigarr. Han orkade inte gå ur bilen utan fick bara de hårt ihoptjänade pengarna för att sedan direkt åka in till krogen och festa upp dem. Numera är marken utarrenderad till Stora Menlösa.

Villiams faster och farbror emigrerade 1920 till USA och lite av den andan finns kvar i Villiam och hans familj. Han bestämde tidigt att han inte skulle sitta och slösa bort sin fritid på Johans Kafé som de andra ungdomarna i Våxtorp, utan efter kriget gav han sig av. Han tog tåget och åkte Europa runt. Han åkte runt i 13 länder, jobbade där han kunde och sov ibland i tält eller på vandrarhem. Han åkte genom Ungern, Österrike,

Slovakien. Han kom ner till Spanien och gick och beundrade palatsområdet Alhambra vid den Sydspanska staden Granada.

Han kom till Verona i Italien och besökte vid 6-tiden på morgonen en kyrka tillsammans med några svartklädda kvinnor. Den katolska prästen var inte alltför glad över att en främande fågel som inte var katolik bevistade morgonandakten. Han kom till Rom och förundrade sig över att alla affärer var öppna hela natten. På hemvägen åkte han genom Tyskland med München och Hamburg. När han kom till Danmark var alla mycket glada att träffa en svensk och tog väl hand om honom trots att de var utblottade och fattiga efter kriget.

Villiam åkte också tåg upp till Narvik, en stad som var det vackraste han sett. På kvällen var han på en dansbana och träffade flera olika samiska folk. Han var också i Oslo och besökte Grini ett norskt koncentrationsfängelse.

Så småningom träffade Villiam sin Karin och de fick tre barn. Men resandet tog inte slut där utan nu fick hon följa med och även barnen. Villiam och sonen Anders åkte till Polen och Berlin strax efter muren föll

1989. De är medlemmar i Föreningen Norden och har därigenom varit på många resor i Baltikum.

Dottern Lena var au pair i England men träffade en amerikan och är nu bosatt i USA nära New York. Där har Villiam och Karin varit fyra gånger och hälsat på. Villiam sträcker fram sin näve och säger:

Det är inte många i Våxtorp som har skakat hand med så många dollar-miljonärer som jag.

Villiam och Karins svärson jobbar inom finansvärlden och han har stolt presenterat sina svärföräldrar för många av sina vänner. I början bodde de dock inte så flott som de bor nu utan de hade en liten etta på Manhattan strax intill Central Park. Där var Villiam och Karin och hälsade på, mitt i storstadsvimlet. En annan gång hyrde dottern Lena en bil och de åkte upp till Kanada och tittade på Niagarafallet. Det har blivit fyra resor till USA och dottern med familj var senast i påsk i Sverige och hälsade på.

Villiam som kan mycket berättelser om bygden avslutar med att berätta något som hans pappa var med om någon gång på 1900-talet.

Det var midsommarfest på Vallen och när sällskapet fått lite innanför västen ville Inspektorn visa något för några av männen, bland annat Villiams far.

Inne i muren fanns en låst dörr som de bände upp och när de fick upp den så kom det ut en förfärlig stank och där innanför låg tre mans lik. Det var enligt Inspektorn tre arrendatorer som någon gång, tidpunkten är oklar, skulle frakta en tunna brännvin från Vallen till Helsingborg. Vädret var emellertid så dåligt så de avvaktade och när det på morgonen uppdagades att de inte åkt, så fick de spö tills de dog. Sedan slängdes de in i rummet i muren och man låste dörren och låtsades som det aldrig hänt. Numera lär dörren vara igenmurad.

VILLIAM JOHANSSON

född i Våxtorp 1926-06-17